

Nesmělý smích mrazení v kolenou
Ještě do kávy mléko honem si vzpomenout
na první poslední slova proroků
Omyly soudců zlé rady zkušených
jak rány kladivem do tváří nadšených
Ztrácím rozvahu lítost najevo dát

Nikdy si nepřiznám že
zpátky se vrátím zpátky se vrátím nejednou
zpátky se vrátím zpátky se vrátím nejednou
Včerejší den je hromada kamení
co tíží hlavu mou podivné znamení
Nemám vůli a už nemohu vstát

Marné jsou sliby na nohách hliněných
marné jsou nářky v domech rozbořených
Z obrazů mých zbyl už snad jenom rám
Do chrámů svítí paprsky polední
Co asi zůstane ze střepů barevných
ještě než dohoří poslední dřevěný trám

R:

Dám si na kuráž
a zpátky se vrátím zpátky se vrátím
zpátky se vrátím zpátky se vrátím